

ΠΟΛΛΑ ΡΙΧΤΕΡ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Με ολοσέλιδη συνέντευξή του στην «Καθημερινή», την Κυριακή 16/9/2012 ο Γερμανός καθηγητής της Ελληνικής και Κυπριακής Ιστορίας Χάιντς Ρίχτερ ενημερώνει τους Έλληνες ότι:

Η Ελλάδα, μετά τον Δεκέμβρη του 1944, δεν θα είχε γίνει κομμουνιστική εάν νικούσε ο ΕΛΑΣ. Αλλά και μετά το 1946 ο Στάλιν δεν στήριξε τον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας. Ούτε μια σφαίρα δεν έστειλε. Μόνον ο ρομαντικός επαναστάτης Τίτο το έκανε ώσπου κι αυτός κατάλαβε ότι δεν είχε κανένα νόημα. Εάν, λοιπόν, ο Τσόρτσιλ άφηνε ελεύθερους τους Έλληνες, είναι πιθανό από μόνοι τους να εγκατέλειπαν τότε το πελατειακό κράτος.

Ωστόσο, η Ιστορία διαφωνεί ριζικά με τον συγκεκριμένο καθηγητή της και αυτός το γνωρίζει καλά.

Τα Κρατικά Αρχεία των τότε κομμουνιστικών κρατών, που δημοσιεύθηκαν μετά το 1995, αποκαλύπτουν ότι μαζική στρατιωτική, οικονομική και υγειονομική βοήθεια απέστειλαν συνεχώς στον ΔΣΕ σ' όλη τη διάρκεια του Εμφυλίου η Γιουγκοσλαβία, η Αλβανία, η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Ουγγαρία, η Τσεχοσλοβακία, η Ανατολική Γερμανία και η Πολωνία.

Μόνον η Πολωνία και μόνον από τον Οκτώβριο 1948 μέχρι τον Αύγουστο 1949 απέστειλε στον ΔΣΕ, μέσω Αλβανίας με 14 αποστολές πλοίων, 14 χιλιάδες τόνους πολεμικού υλικού και 30 χιλιάδες τόνους ιματισμού, τροφίμων, ασυρμάτων και άλλων υλικών. Την ίδια περίοδο η ίδια χώρα, με 12 αεροπορικές αποστολές απέστειλε, μέσω Βουλγαρίας-Αλβανίας-Γιουγκοσλαβίας, επί πλέον εκρηκτικά, πολεμοφόδια και φαρμακευτικό υλικό. Αυτή η βοήθεια της κόστισε σε ένα μόνον έτος 16 εκατομμύρια δολάρια. Ανάλογη βοήθεια έστειλαν και όλα τα άλλα κράτη.

Τα Αρχεία της Κομινφόρμ αποκαλύπτουν το επιτελικό σχέδιο επιχειρήσεων για την αποστολή της βοήθειας προς τον ΔΣΕ από όλες τις χώρες-μέλη της υπό τον συντονισμό της σοβιετικής ηγεσίας. Γι' αυτόν τον σκοπό η ηγεσία του Κ.Κ.Ε. συνεδρίασε τέσσερις φορές σε ένδεκα μήνες με την Κομινφόρμ στο Βουκουρέστι στις 10 Μαρτίου 1948, στη Βαρσοβία στις 8 Σεπτεμβρίου 1948, στην Πράγα στις 20 Ιανουαρίου 1949 και στη Βουδαπέστη στις 15 Φεβρουαρίου 1949.

Ο «ρομαντικός επαναστάτης» Τίτο έστειλε τη μακράν μαζικότερη βοήθεια μέχρι και τον Μάιο 1949. Την ενσωμάτωση της ελληνικής «αιγαιατικής» Μακεδονίας στην ομόσπονδη γιουγκοσλαβική «Λαϊκή Δημοκρατία της Μακεδονίας» επεδίωκε ανοικτά ο «ρομαντικός» όπως βεβαιώνουν στις δημοσιευμένες αναμνήσεις τους οι στενοί συνεργάτες του Μίλβαν Τζίλας, Έντβαρντ Κάρντελι και Σβέτοζαρ Βουκμάνοβιτς Τέμπο, καθώς επίσης οι ηγέτες της Αλβανίας Ενβέρ Χότζα και της Βουλγαρίας Γκεόργκι Δημητρώφ και Τσόλα Ντραγκοϊτσεβα. Δεν γεννήθηκε με ανεμογκάστρι το Μακεδονικό που αντιμετωπίζουμε έως και σήμερα.

Ο ιστορικός Φίλιππος Ηλιού, γιος του Προέδρου της ΕΔΑ, Ηλία Ηλιού, δημοσίευσε στην εφημερίδα «Αυγή» και μετά στο βιβλίο του *Ο ελληνικός εμφύλιος πόλεμος τα Αρχεία του Κ.Κ.Ε. εσωτ.* Αποκαλύπτουν το επιχειρησιακό «Σχέδιο Λίμνες» βάσει του οποίου στρατηγικός στόχος του ΔΣΕ το 1947 ήταν να δημιουργήσει χωριστό κράτος στην ελληνική Μακεδονία.

Άλλωστε ο Μιλτιάδης Πορφυρογένης, αντιπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. στο Συνέδριο Γαλλικού Κ.Κ., στο Στρασβούργο, διεκήρυξε δημόσια από το βήμα του Συνεδρίου στις 27 Ιουνίου 1947 ότι η αποφασιστική πολεμική επίδοση του Δ.Σ.Ε. αποκρυσταλλώνεται κιόλας προς τη δημιουργία μιας λεύτερης Δημοκρατικής Ελλάδας με δική της κυβέρνηση και δική της κρατική υπόσταση.

Κρατικά Αρχεία των –τότε– Ανατολικών χωρών με πλήρη και λεπτομερή τεκμήρια για την ολόπλευρη βοήθειά τους προς τον ΔΣΕ έχουν δημοσιεύσει οι καθηγητές της Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας Νίκος Μαραντζίδης, Βασίλης Κόντης και Σπύρος Σφέτας. Προφανώς δεν υπέπεσαν στην αντίληψη του συναδέλφου τους Χάιντς Ρίχτερ! Τόσο πολύ ενημερωμένος είναι ο Γερμανός καθηγητής της Ελληνικής Ιστορίας ή τόσο πολύ αποφασισμένος; Τολμά να υποστηρίζει ότι ο ΕΛΑΣ θα καταργούσε το πελατειακό κράτος στην Ελλάδα και αποκλειόταν να εγκαθιδρύσει κομμουνιστικό καθεστώς «Λαϊκής Δημοκρατίας» στην Ελλάδα, αν είχε επικρατήσει στα Δεκεμβριανά. Ως φαίνεται, όμως, και η Ελληνική Ιστορία θέλει τον Γερμανό της!

N. I. Μέρτζος*

* Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφος και συγγραφέας